



Lovačko udruženje „Bošnjace“
www.lovac.bosnjace.com

lovacbosnjace@gmail.com
Ive Lole Ribara bb, 16232 Bošnjace 016/856-505
Predsednik 069/2855-240 Sekretar 065/855-855-2

Grlica – lepota izazova



Grlica je fascinantna ptica, a sam lov na nju izuzetan, dinamičan i pun izazova.

Loviti grlicu nije ni malo lako. Nisu dovoljni samo kompleksi suncokreta, jer one lete svojim vekovnim pravcima i ne menjaju ih. Kroz Srbiju južno od Save i Dunava, pravci seobe grlica prostiru se dolinama velikih reka, pa sve do Nišave i Toplice, do krajnjeg juga zemlje.

Veoma bitan faktor za lov grlica su parcele pod suncokretom, stalni vodotokovi, žice dalekovoda, manji šumarnici i veća usamljena stabla bagrema, topole, hrasta ili vrbe, koji se nalaze na stalnim pravcima seobe grlica. Jer, u punom jeku seobe, koja svoj zenit doživljava sa prvim danima septembra, grlice prvo lete na polja suncokreta na kojima se hrane, zatim na "vodu" i vraćaju se u smiraj dana da odmaraju na pomenutim mestima. Koriste i žice dalekovoda, posebno u nekim delovima Srema, Bačke i Banata, gde su šume i usamljena stabla prilično retka pojava.

Najbolje mesto za lov je ivica polja suncokreta. Tu lovac ima dobru preglednost terena, uočava ptice na velikoj daljini i spušta se što niže (mlađima čučanje na kolenima ne predstavlja problem, dok je starijima dobrodošla stolica na rasklapanje). Kada ptice priđu na distancu povoljnu za pucanje, lovac se diže ili puca iz čućećeg stava.

Ukoliko je suncokret čist i nema korova, lovac može ući u polje suncokreta, polomiti na pola nekoliko glavica suncokreta, da mu ne smetaju prilikom pucanja.

Nepredvidiv let

Malo i lagano telo, relativno velika krila i rep koji služi kao "kormilo", to su adulti ove brze ptice. Takođe, let je nepredvidiv, pa su vrlo česte promene pravca i visine, poniranje i naglo skretanje, što svakom lovcu predstavlja izazov. Nije lovački pucati na ptice koje su sletele na glavice suncokreta ili grane drveća; o tome nećemo ni pričati. Jer, nema lepšeg doživljaja nego kada lovac pogodi grlicu u naglom zaletu. Tada se zaboravi na vrućinu i na glavice suncokreta koje nemilosrdno grebu, pa vam često ruka od lakta do šake izgleda prilično crveno i izgrevano!

Upravo zbog njenog nepredvidivog i brzog leta, jako je teško pisati o tehniči pucanja, ali bitno je da imate pušku po mogućnosti u kalibru 12 i brz metak, sa kojim je potrebno preticanje maksimalno do jednog metra. Iako dosta ljudi lovi kalibrima 16 i 20, dominira kalibar 12, jer je veći izbor metaka, a i posip je efikasniji. Lovci koji imaju promenljive čokove, dovoljno je da stave polučok za polu-automate ili 1/2 i 3/4 čoka za sačmarice.

Prilikom pucanja jako je važno da date dovoljno preticanja i da glavnina snopa pogodi pticu po glavi i grudima, jer tada pada kao kamen.

U ostalim situacijama, kada lovac kasni, veoma često se desi da perje leti, i to prilično, a ptica neznatno uspori i leti ka najbližem stablu ili polju suncokreta, uz lagano gubljenje visine.

Po uočavanju udaljenih ptica, lovac se spušta, čeka nalet i puca na one ptice koje su u dometu.

Zbog česte sklonosti grlica da naglo poniru ili sleću na glavice suncokreta, svi lovci moraju biti u liniji i poželjno je da imaju fluo kačkete ili oznake na prslucima, kao i da budu raspoređeni na udaljenostima većim od 50 metara jedan od drugog.

Mnogi neiskusni lovci, povučeni brzim i niskim letom i primamljivom metom, i te kako mogu ugroziti bezbednost ostalih lovaca. Ukoliko se obori ptica, lovac odmah treba da krene ka mestu gde je pala, a pri tome, ukoliko nema fluo oznake, da obavesti ostale kolege, jer je vrlo bitno da se poštuje raspored lovaca do kraja lova.

Tada treba pucati još jednom, ako je to moguće, a posle svakog lova treba obići obližnje šumarke i usamljena stabla, jer nije redak slučaj da na njima budu lakše ranjene ptice.

Izbor municije

Testiranje municije je nezahvalan posao i izložen mnogobrojnim kritikama. Subjektivne pozitivne ocene idu krušikovom metku "Prepelica" (Quaglia) sa 28 grama sačme prečnika 1,75 mm, koji je izuzetno brz, mekan i ima sjajno sagorevanje. Ne prlja cevi i ima povoljnu cenu. Odlične ocene idu i direktnom konkurentu iz Beloma, sa istim karakteristikama. Domaći "Grom" (Quaglia) nije ostavio poseban utisak.

Generalno preporuka je loviti grlicu patronom od minimum 28 gr sačmom prečnika 1.75 mm

Kada bi pravili listu ptica koje se najteže love i pogađaju, grlica bi bila sigurno na prvom mestu, pa za njom patka krdža. Treće mesto bi delile šumska šljuka i bekasina... To dovoljno govori koliko je grlica teška za pucanje i uspešan odstrel.



Rep je taman sa širokom belom rubnom prugom koja se vidi kada je rep raširen. Kljun je crne boje, a noge crvene. Glas joj je veoma ugodan. Gezde se u malenim šumama i otvorenim šumovitim krajevima na visokom drveću. Ponekad gnezda sagrađe i u niskom grmlju ali tada su jako sakrivena. Ženka snese dva bela jaja na kojima naizmjenično sede oba roditelja, kao kod gugutke. Mladi se izlegu nakon 17 dana. Sedeće tri nedelje mladi toliko ojačaju da su spremni napustiti gnezdo. Hrane se semenkama i drugim delovima biljki. Hranu traže po poljima i zelenim površinama, a ako je reč ovećem jatu tada mogu napraviti štete.

Divlja grlica

Živi na Sredozemlju u južnoj i srednjoj Evropi, a u Aziji je jako retka. Vrlo je plašljiva ptica, a rado boravi pokraj vode. Selica je, seli se u septembru, a zimu provodi u Africi, južno od Sahare. Dugačka je od 26 – 30 cm, raspon krilaje 50 cm. Boje je sivkasto smeđe. Sa strane na vratu ima pet crnih pruga omeđenih srebrnasto belim crtama. Mladi te pruge nemaju. Guša i dio grudi su joj crveni, a ostali delovi donjeg dela trupa su plavkasto smeđi.